

LISTY 1 PODZIMNÍ

úterý 10. 10. 2023 / denní zpravodaj 47. ČDP / cldp.cz

DIVADLO
JE LÁSKA

Dita Krčmářová: Lidé se na festival těší a mají ho rádi

rozhovor / ředitelka festivalu, předsedkyně DK Jirásek

Dito, jak se ti líbí nové divadlo?

Jsem spokojená. Prostor je krásný s vkusným interiérem, vše voní novotou. I jako divák jsem si to moc užila, pohodlná sedadla, elevace, díky níž je krásně vidět také z poslední řady, původní lustr s paprsky a s hvězdnou oblohou je moc kouzelný. Jen ještě občas zabloudím. (smích)

Poslední dva roky se vinou rekonstrukce festival konal na třech různých místech, letos jen na jednom. Není to škoda?

Vůbec ne. (smích) Nové Jiráskovo divadlo má víc míst, kde se dají pořádat jednotlivé body programu. Inscenace z hlavního programu, i ty pro děti a pro školy budou probíhat na hlavním sále, ale třeba výstava fotografií Jany Marie Knottové a workshop Improstory! budou v zatím pro diváky ne tolik objeveném podkrovním malém sále, workshop Divadelní maska bude naopak ve sklepních prostorách, diskotéka 90. let s DJ Japkem po the Legend of Lunetic a besedy se soubory a diváky budou v malém multifunkčním sále v zadním prostoru divadla. Chceme využít nové divadlo naplno. I když s vědomím, že musíme být opatrní. Přeci jen je ještě čerstvé, tak aby ho to moc nebolelo. (smích)

Za tu dobu, co jsi součástí festivalu, se stal z Podzimu divadelní svátek. Čím myslíš, že to je?

Já vlastně nevím. Lidé začali postupně věřit dramaturgii. Začalo to přáteli, blízkými, jejich blízkými, sponzory, jejich známými a jejich známými. Až se ten okruh rozšířil tak, že máme takřka vyprodána čtyři představení ze šesti. A je jedno, zdali se jedná o profesionály nebo ochotníky. Usem moc hrdá na to, že naši návštěvníci věří amatérským souborům. Nejspíš se nám zároveň podařilo vytvořit tu pravou festivalovou atmosféru, na kterou se lidé těší. Například mi píší lidé, že by měli zájem o permanentky na celý festival, ale ty máme již dva měsíce vyprodány. Myslím, že i otevření nového divadla zase o něco více zvedlo zájem o divadlo v České Lípě. Je to parádní.

Kdybys mi měla říct jednu reakci od návštěvníků, kterou máš uloženou v mysli, jaká to bude?

Já jsem měla před dvěma měsíci opět paniku, že letošní nočník zanechá návštěvníky chladnými, že lidé do divadla nepřijdou, že budou přesyceni další kulturní nabídkou. A jedna pravidelná návštěvnice mi na to konto napsala: Co blázníš?! Každý rok přijde na festival hodně lidí, protože se na něj těší a mají ho rádi. To mě nejen postavilo na zem, ale také strašně potěšilo.

NEPROPÁSNĚTE

Amatérský soubor V. A. D. Kladno se se svými autorskými inscenacemi pravidelně účastní Jiráskova Hronovaa můžeme jej jmenovat jedním z aktuálně nejzásadnějších amatérských souborů v Čechách. Tentokrát si vzali na paškál myticky idealizovaný a tajemný kraj Zakarpatí a romantický příběh bandity Nikoly Šuhaje. To vše zpracovali deníkovou formou díky své divadelní nápaditosti zábavným způsobem a s jemnou a něžnou ironií rozložili známý příběh na součástky a přitom ho učinili tolik aktuálním. Nikoločava, Čtvrtek, 19:00

úterý 10. 10. 2023 / @ceskolipsky_divadelni_podzim / cldp.cz

Jiří Vyorálek: Discoland je představení o lidské paměti

Discoland Sylvie byl vyhlášený pražský klub vlastněný Ivanem Jonákem, který si svých pět minut slávy odbyl na začátku divokých 90. let. Děly se v něm údajně naprosto šílené věci. V Divadle Na Zábradlí se rozhodli vyzpovídat několik žijících zaměstnanců tohoto klubu a udělat představení o tom, jak si toto legendární místo pamatují oni. V představení se objeví mnoho hereckých hvězd, jedna z nich, Jiří Vyorálek, nám zodpověděl několik dotazů.

Co je pro vás symbolem devadesátek? Je to právě Discoland Sylvie, nebo něco jiného?

Symbolem devadesátek je pro mě spousta muziky, naštěstí úplně jiné, než té, která zněla právě v Discolandu.

Inscenace sleduje příběhy konkrétních lidí, pracujete s jejich vzpomínkami, tito lidé stále žijí. Bylo zkoušení v něčem jiném, než když zkoušíte inscenaci autora, který je již dávno mrtvý, a hrajete smyšlenou postavu?

K postavám jsme přistupovali citlivěji a obezřetněji, právě proto, že to nejsou napsané postavy, ale žijící lidé, kteří něco cítí.

Čím vás vaše postava Návštěvníka, kterou hrajete, baví?

Nahlédnutím fenoménu Discolandu zvnějšku a zároveň náhledem do nitra toho člověka.

Mnoho zejména mladých lidí v dnešní době ani neví, co byl Discoland a jméno jeho majitele jim nic neříká. Proč stojí za to Discoland vidět a co může předat současnému divákovi?

Není to historické drama. Myslím, že to představení je především o lidské paměti a o tom, jak se časem dokáže měnit, přetvářet a přeformulovat.

Výstava fotografií Jany Marie Knotové v podkrovním malém sále divadla

Na sklonku loňského roku dostala českolipská fotografka Jana Marie Knotová příležitost zdokumentovat natočení klipu kapely MANU: k písni Počkám, který má mimo jiné za cíl upozornit na stále silnou problematiku domácího násilí. Výběr fotografií, které tvoří výstavu pro letošní ročník festivalu, zachycuje atmosféru celého jednodenního natáčení. Výstava bude k vidění po celou dobu konání přehlídky. Tak ji nepropáste.

Ohlédnutí za minulým ročníkem

Minulý rok probíhal během 14 dnů rovnou na třech hracích místech – v českolipském kulturním domě, Centru textilního tisku a v novoborském divadle. Přehlídku zahájil netradiční žánr nový cirkus v podání Losers Cinque Company a ukončila ho premiéra Lakomce DK Jirásek, který se následně probojoval až na cílový Jiráskův Hronov. Festival uchvátila Špinarka a Svatá hlava, publikum pobavily Bulšit a Slam poetky, rozdělil Jiří Maryško a pivem zllil Jezdci. Děti bohužel plakaly kvůli neúčasti Vinnetou, Rudolf Živec uvedl v českolipské premiéře dokument Hranice a všechny okouzily akvarely Týny Holubové. Byl to krásný ročník, který návštěvníci podpořili hojnou účastí.

